

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ใช้การบรรยายความสัมพันธ์ และการพยากรณ์ (Descriptive Correlation and Predictive Research) (Kumar, 1996 อ้างถึงใน วิจิตรพร หล่อสุวรรณกุล, 2547) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความสุข ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน และบรรยากาศองค์การกับความสุขในการทำงาน ของพยาบาล และเพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์ความสุขในการทำงานของพยาบาล หน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง โดยมีขั้นตอน และวิธีการดำเนินการ วิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลางทั้ง 4 เขต จำนวน 21 จังหวัดที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อย กว่า 1 ปี จากการสอบถามทางโทรศัพท์ ระหว่างวันที่ 13 ตุลาคม 2552 - วันที่ 20 ตุลาคม 2552 จำนวนทั้งสิ้น 1,485 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ที่มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 1 ปี ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สำรวจจำนวนพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชน ในเขตภาคกลางทั้ง 4 เขตมีทั้งหมด 21 จังหวัดจำนวนทั้งสิ้น 1,485 คน
2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรของทาโรยามาเน (Yamane, 1970) ดังต่อไปนี้

$$n = N/[1+N(e^2)]$$

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนด e = .05)

แทนค่าในสูตรสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{1,485}{(1 + 1,485(.05)^2)}$$

$$= 315 \text{ คน}$$

ผลการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีโอกาสได้รับคืนไม่ครบ หรือแบบสอบถามที่ตอบกลับไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลมากกว่าจำนวนที่คำนวณได้อีกร้อยละ 20 ได้จำนวนทั้งสิ้น 376 คน

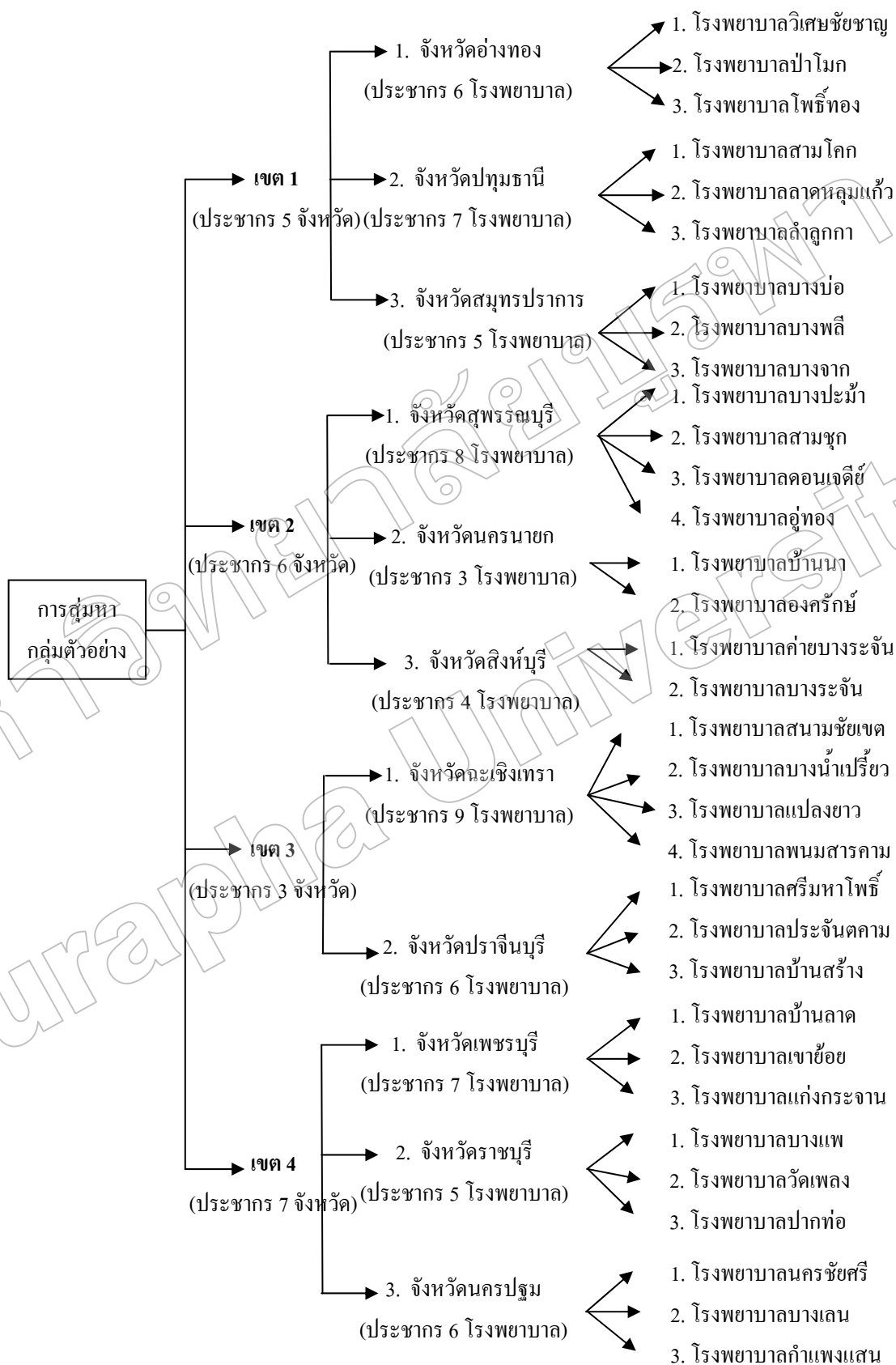
3. สุ่มแบบง่ายในการหากลุ่มตัวอย่างระดับจังหวัดในเขตทั้ง 4 เขต โดยใช้อัตราส่วน 2 : 1 ได้จำนวน 11 จังหวัดได้ดังแผนภาพที่ 1

4. สุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลชุมชนในแต่ละจังหวัด โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย อัตราส่วนโรงพยาบาลแต่ละจังหวัด 2 : 1 ได้ดังแผนภาพที่ 1

กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล

$$= \frac{\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด } X \text{ จำนวนพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน (ในแต่ละโรงพยาบาล)}}{\text{จำนวนพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินทั้งหมดในโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 11 จังหวัด}}$$

ได้จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ภาพที่ 5 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน และกลุ่มตัวอย่างที่ปรับเปลี่ยน 20 % จำแนกตามโรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง

เขตโรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง	ประชากร (N)	กลุ่ม ตัวอย่าง (n)	กลุ่มตัวอย่าง ที่ปรับเปลี่ยน 20 %
เขต 1			
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดอ่างทอง			
โรงพยาบาลวิเศษชัยชาญ	13	11	13
โรงพยาบาลป่าโมก	12	10	12
โรงพยาบาลโพธิ์ทอง	13	11	13
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดปทุมธานี			
โรงพยาบาลสามโคก	12	10	12
โรงพยาบาลลาดหลุมแก้ว	12	10	12
โรงพยาบาลดงเจ้าลูกกา	12	10	12
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ			
โรงพยาบาลบางบ่อ	13	11	13
โรงพยาบาลบางพลี	12	10	12
โรงพยาบาลบางจาก	13	11	13
เขต 2			
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี			
โรงพยาบาลบึงปลาม้า	9	7	8
โรงพยาบาลสามชุก	9	7	8
โรงพยาบาลดอนเจดีย์	13	11	13
โรงพยาบาลอู่ทอง	9	7	8
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดนครนายก			
โรงพยาบาลบ้านนา	14	11	13
โรงพยาบาลองครักษ์	10	8	10
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสิงห์บุรี			
โรงพยาบาลค่ายบางระจัน	14	11	13
โรงพยาบาลบางระจัน	15	12	14

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เขตโรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง	ประชากร (N)	กลุ่ม ตัวอย่าง (n)	กลุ่มตัวอย่าง ที่ปรับเพิ่ม 20 %
เขต 3			
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา			
โรงพยาบาลสนามชัยเขต	8	7	8
โรงพยาบาลบางคล้า	9	7	8
โรงพยาบาลบางน้ำเปรี้ยว	13	11	13
โรงพยาบาลพนมสารคาม	13	11	13
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดปราจีนบุรี			
โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ์	9	7	8
โรงพยาบาลประจันตคาม	12	10	12
โรงพยาบาลบ้านสร้าง	10	8	10
เขต 4			
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดเพชรบุรี			
โรงพยาบาลเขาชัย	12	10	12
โรงพยาบาลแก่งกระจาน	12	10	12
โรงพยาบาลบ้านลาด	14	11	13
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดราชบุรี			
โรงพยาบาลบึงแพ	11	8	10
โรงพยาบาลปากท่อ	12	10	12
โรงพยาบาลวัดเพลง	13	11	13
โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดนครปฐม			
โรงพยาบาลกำแพงแสน	13	10	13
โรงพยาบาลบางเลน	11	8	10
โรงพยาบาลนครชัยศรี	10	8	10
รวม	387	315	376

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคล ความสุขในการทำงานของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน และบรรยากาศองค์การจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสุขในการทำงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดความสุขตามอัตวิสัย (Subjective Well - being) ของ Diener et al. (2003) จากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความ และใช้แบบสอบถามในงานวิจัยของ จงจิต เลิศวิบูลย์มงคล (2546) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม มีข้อคำถามทั้งหมด 18 ข้อ ดังนี้

ด้านอารมณ์ทางบวก จำนวน 4 ข้อ

ด้านอารมณ์ทางลบ จำนวน 5 ข้อ

ด้านการประเมินชีวิตโดยรวม จำนวน 4 ข้อ

ด้านความพึงพอใจในงาน จำนวน 5 ข้อ

ข้อคำถามมีทั้งข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่าตามแบบลิเคอร์ท 5 ระดับกำหนดให้ผู้เลือกตอบได้คำตอบเดียว มีระดับคะแนนและความหมายของตัวเลือก ดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริงที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริง

3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริง

1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริงที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล ใช้คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ ประครอง กรรณสูต (2542) เป็นดัชนีในการแบ่งระดับความคิดเห็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความสุขในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความสุขในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความสุขในการทำงานอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะงานผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎีของ

Hackman and Oldham (1980) จากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความและใช้แบบสอบถามในงานวิจัยของ จุฑาภาติ กลิ่นเฟื่อง (2543) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามมีข้อคำถามทั้งหมด 19 ข้อ ดังนี้

ด้านความหลากหลายของทักษะ	จำนวน 3 ข้อ
ด้านความสำคัญของงาน	จำนวน 4 ข้อ
ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน	จำนวน 4 ข้อ
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ข้อ
ด้านผลป้อนกลับของงาน	จำนวน 4 ข้อ

ข้อคำถามทุกข้อเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่าตามแบบลิเคอร์ท 5 ระดับ กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้คำตอบเดียว มีระดับคะแนนและความหมายของตัวเลือก ดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริงที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริง
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่แน่ใจ
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริง
- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริงที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล ใช้คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ ประครอง วรรณสูตร (2542) เป็นดัชนีในการแบ่งระดับความคิดเห็น ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ลักษณะงานมีความหมายมีคุณค่าในระดับสูงมาก
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ลักษณะงานมีความหมายมีคุณค่าในระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ลักษณะงานมีความหมายมีคุณค่าในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ลักษณะงานมีความหมายมีคุณค่าในระดับต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ลักษณะงานมีความหมายมีคุณค่าในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า

แนวคิดทฤษฎีของ Schwirian (1978) จากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความและใช้แบบสอบถามในงานวิจัยของ มณฑา อร่ามเลิศมงคล (2549) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามมีข้อคำถามทั้งหมด 29 ข้อดังนี้

ด้านการเป็นผู้นำ	จำนวน 4 ข้อ
ด้านการดูแลในระยะวิกฤตและฉุกเฉิน	จำนวน 5 ข้อ
ด้านการสอนและการให้ความร่วมมือ	จำนวน 3 ข้อ
ด้านการวางแผนและประเมินผลการพยาบาล	จำนวน 6 ข้อ
ด้านการสร้างสัมพันธภาพและการติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย	จำนวน 6 ข้อ
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	จำนวน 5 ข้อ

ข้อคำถามทุกข้อเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรฐานค่าตามแบบลิทวิน 5 ระดับ กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้คำตอบเดียว มีระดับคะแนนและความหมายของตัวเลือกดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริงที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริง

3 หมายถึง ข้อความนั้น ไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ข้อความนั้น ไม่เป็นจริง

1 หมายถึง ข้อความนั้น ไม่เป็นจริงที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล ใช้คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ ประคอง วรรณสูตร (2542) เป็นดัชนีในการแบ่งระดับความคิดเห็นดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความสามารถในการทำงานของพยาบาล
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความสามารถในการทำงานของพยาบาล
อยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความสามารถในการทำงานของพยาบาล
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความสามารถในการทำงานของพยาบาล
อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความสามารถในการทำงานของพยาบาล
อยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยาการของคณาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎี

ของ Litwin and Stringer (1968) จากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความ และใช้แบบสอบถาม

ในงานวิจัยของ จุฑาทิ กลิ่นเฟื่อง (2548) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามมีข้อคำถามทั้งหมด 31 ข้อ ดังนี้

ด้านโครงสร้างองค์กร	จำนวน 5 ข้อ
ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ	จำนวน 4 ข้อ
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	จำนวน 7 ข้อ
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	จำนวน 4 ข้อ
ด้านการแก้ไขความขัดแย้ง	จำนวน 4 ข้อ
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน	จำนวน 4 ข้อ
ด้านการยอมรับความเสี่ยงในงาน	จำนวน 3 ข้อ

ข้อคำถามทุกข้อเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรประมาณค่าตามแบบลิเคอร์ท 5 ระดับกำหนดให้ผู้เลือกตอบได้คำตอบเดียว มีระดับคะแนนและความหมายของตัวเลือก ดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริงที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นจริง

3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริง

1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่เป็นจริงที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล ใช้คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ ประคอง วรรณสูตร (2542) เป็นดัชนีในการแบ่งระดับความคิดเห็น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง การรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง การรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
อยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง การรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง การรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
อยู่ในระดับระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง การรับรู้บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
อยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามความสุขในการทำงาน แบบสอบถามลักษณะงาน แบบสอบถามความสามารถในการทำงาน แบบสอบถามบรรยากาศในการทำงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างสาระคำถามกับคำนิยามตามกรอบแนวคิดทฤษฎีของมิติที่วัด โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความถูกต้องและขอบเขตของเนื้อหา ความรัดกุมในการใช้ภาษา การตีความหมายของข้อความ รวมทั้งเกณฑ์การตอบ กำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเลย

2 หมายถึง คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงอย่างมากจึงจะมีความสอดคล้องกับนิยาม

3 หมายถึง คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงเล็กน้อยจึงจะมีความสอดคล้องกับนิยาม

4 หมายถึง คำถามมีความสอดคล้องกับนิยาม

ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิและข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index หรือ CVI) ดังสูตร

$$CVI = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้ความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนคำถามทั้งหมด}}$$

จากการรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านพบว่า จำนวนข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นในระดับ 3 และ 4 ของแบบสอบถามความสุขในการทำงาน แบบสอบถามลักษณะงาน แบบสอบถามความสามารถในการทำงาน และแบบสอบถามบรรยากาศองค์การมีค่าความตรงตามเนื้อหา (CVI) เท่ากับ .83, .84, .93, .87 หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ความคิดเห็นเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ คงเดิม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความสุขในการทำงานซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ทางบวก และด้านอารมณ์ทางลบ ด้านการประเมินชีวิตโดยรวม ด้านความพึงพอใจในงาน

คงเดิม	8 ข้อ
ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา	10 ข้อ
ตัดข้อความซ้ำซ้อน	2 ข้อ
รวมมีข้อความ	18 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะงานซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้านความหลากหลายของทักษะ ด้านความสำคัญของงาน ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน และด้านผลป้อนกลับของงาน

คงเดิม	2 ข้อ
ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา	17 ข้อ
ตัดข้อความซ้ำซ้อน	5 ข้อ
รวมมีข้อความ	19 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความสามารถในการทำงานซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านการดูแลในระยะวิกฤตและฉุกเฉิน ด้านการสอนและการให้ความร่วมมือ ด้านการวางแผนและประเมินผลการพยาบาล ด้านการสร้างสัมพันธภาพและการติดต่อสื่อสาร กับผู้ป่วย และด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

คงเดิม	9 ข้อ
ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา	20 ข้อ
ตัดข้อความซ้ำซ้อน	3 ข้อ
รวมมีข้อความ	29 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศองค์การซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านการแก้ไขความขัดแย้ง ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านการยอมรับความเลื่องในงาน

คงเดิม	7 ข้อ
ปรับปรุงความชัดเจนของภาษา	24 ข้อ
ตัดข้อความซ้ำซ้อน	3 ข้อ
รวมมีข้อความ	31 ข้อ

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับการทดสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่นต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่วนที่ 2, 3, 4, 5 ที่ได้รับการปรับปรุงและการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ไปหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน ได้แก่ โรงพยาบาลอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม และโรงพยาบาลกระทุ่มแบนจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามส่วนที่ 2, 3, 4, 5 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นแล้ว จึงนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงแล้วนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอีกครั้ง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน และบรรยากาศองค์การกับความสุขในการทำงานของพยาบาล หน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	
	กลุ่มทดลอง (N = 30)	กลุ่มตัวอย่างจริง (N = 369)
ความสุขในการทำงาน	.88	.81
ลักษณะงาน	.87	.75
ด้านความหลากหลายของทักษะ	.89	.80
ด้านความสำคัญของงาน	.88	.74
ด้านความมีเอกลักษณ์ของงาน	.89	.79
ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน	.88	.77
ด้านผลป้อนกลับของงาน	.88	.82
ความสามารถในการทำงาน	.87	.75
ด้านการเป็นผู้นำ	.88	.92
ด้านการดูแลในระยะวิกฤตและฉุกเฉิน	.88	.90
ด้านการสอนและการให้ความร่วมมือ	.88	.92
ด้านการวางแผนและประเมินปฏิบัติการพยาบาล	.88	.90
ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพและการติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย	.88	.90

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มตัวอย่างจริง
	(N = 30)	(N = 369)
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	.88	.91
บรรยากาศองค์การ	.90	.83
ด้านโครงสร้างองค์การ	.88	.90
ด้านความท้าทายและความรับผิดชอบ	.88	.91
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	.87	.90
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	.87	.90
ด้านการแก้ไขความขัดแย้ง	.88	.90
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน	.88	.90
ด้านการยอมรับความเสี่ยงในงาน	.88	.91

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอโครงร่างให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา และคณะกรรมการจริยธรรมของโรงพยาบาล ที่ทำการศึกษาพิจารณาอนุมัติก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาแก่กลุ่มตัวอย่างตามแนวทางจริยธรรมสากลโดยมีหลักการดังนี้

1. การเคารพสิทธิของกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ โดยได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นอย่างดีแล้ว และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถปฏิเสธเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้ถ้ามีความรู้สึกลำบากใจหรือขัดข้องใจ ในการตอบแบบสอบถาม และการปฏิเสธนั้นจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานหรือไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นไม่ว่าทางตรงและทางอ้อม

2. การรักษาความลับ ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามถือเป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม จะไม่มีการเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล

3. ความยุติธรรมและความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลตามความเป็นจริงทุกประการ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวในใบคำชี้แจงการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างอ่านก่อนตอบแบบสอบถามทุกฉบับ และหากส่งแบบสอบถามกลับคืนถือว่าเป็นการยินยอมในการเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุมัติทำวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย และผ่านกระบวนการกลั่นกรองของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัย
2. ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งหลังได้รับการอนุมัติในการวิทยานิพนธ์แล้ว นำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา แสดงความจำนงค์ขออนุมัติจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลางทั้ง 11 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพยาบาลวิชาชีพหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน
3. ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล และผู้ประสานงานด้านการวิจัยของแต่ละโรงพยาบาลพร้อมแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลตามจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างตามความต้องการ
4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการประสานทางโทรศัพท์ขออนุญาตส่งเอกสารตรงมายังหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลทั้ง 33 แห่ง และทั้งนี้ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลแก่พยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด และเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าที่สามารถปิดผนึกพร้อมติดแสตมป์ให้สามารถส่งกลับได้สะดวก พร้อมมีซองขั้วเป็นปากกาแสดงความขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกคนด้วย มีการกำหนดวันรับแบบสอบถามคืนภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์หลังแจกแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 376 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 369 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ได้จริง 369 ฉบับ คิดเป็น 98.14 % ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ถึง 10 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 26 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานสังกัดหน่วย ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน บรรยากาศองค์การในการทำงาน และความสุขในการทำงานของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและประเมินระดับค่าเฉลี่ยรายด้านและโดยรวม

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน และ บรรยากาศองค์การในการทำงานกับความสุขในการทำงานของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (r) ดังนี้ (ประคองกรรณสูตร, 2541)

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
+/- = .70 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
+/- = .30 - .69	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
+/- = .01 - .29	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
= .00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
r มีค่าบวก	ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางเดียวกัน
r มีค่าลบ	ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม

4. วิเคราะห์หาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความสุขในการทำงานของพยาบาลหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)